

der alene er Tale om Henstand med Afdragene, som nu beløbe sig til Noget over 4000 Rd. aarlig. Jeg finder store Betænklichkeiten ved at gaae ind paa dette Forslag. Naar Theatret først i 5 Aar har faaet den stuyge Bane, ikke at betale de stipulerede Afdrag, er der Fare for, at det vil ønske at fortsætte denne Bane, og at Sorø Akademi saaledes vil gaae Glip af den Sum, som det nu har indestaaende i Theatret. Heller ikke kan jeg skjønne, at det er nødvendigt at give Theatret en saadan Betættelse. Forinden der kunde være Tale derom, maatte man da i alt Fald have seet, at der fra Bestyrelsens Side anvendtes al den Omforg og Bestræbelse, som kunde ventes, for at skaffe Theatret saa store Indtægter som muligt. Men naar man i forrige Aar har seet, at Bestyrelsen, langtfra at arbejde i denne Retning, med den største Ugeneerthed og Letthed lader gode Leiligheder gaae bort til at skaffe Theatret Indtægter, saa seer jeg ikke nogen Grund til at hjælpe Den, der er saa lidt ivrig for at hjælpe sig selv. Vi vedtog i forrige Session en Lov, som gik ud paa at hæve Forbudet imod offentlige Forlystelser i den stille Uge, og vi nævnte dengang ogsaa som en Grund til at gaae ind paa denne Reform, at det kongelige Theater da vilde være i Stand til at forsøge sine Indtægter, hvilket vilde komme Statskassen tilgode. Theatret har forstaaet Sagen paa en anden Maade. Det har taget imod Loven, men det har selv villet afgjøre, hvorvidt det vilde benytte den. I den sidste stille Uge var der tre Aftener, paa hvilke de smaa Theatre her i Byen gavede Forestillinger, men det kongelige Theater fandt det hensigtsmæssigt at lukke sine Døre og ikke give Forestillinger Tirsdagen den 31te Marts, Onsdagen den 1ste April og Torsdagen den 4de April. Grunden til, at der paa ingen af disse Aftener blev givet Forestillinger, kan umuligt være den, at Repertoiret ikke var stort nok. Kræfterne ere saa talrige, og saa mange Grene af Kunsten repræsenteres ved Theatret, at det maatte være let at tilveiebringe Forestillinger paa disse Aftener. Men ikke nok dermed. I Slutningen af det foregaaende Aar stete der en fuldstændig Ojens-tagelse af denne Ligegyldighed. Efterat det var

bekjendtgjort, at Landeforgem efter Hs. Maj. Kong Frederik den Syvendes Død skulde op- høre den 20de December, og at offentlige Forlystelser atter turde finde Sted, begyndte de mindre Theatre her i Byen, som ere henviste til deres egne Kræfter og derfor have en stærk Opfordring til at skaffe sig saa store Indtægter som muligt, strax deres Forestillinger. Det kongelige Theater derimod begyndte først Torsdagen den 26de December, 2den Juledag, Mindst fire Dage gik saaledes tabt, idet der kunde have været spillet Søndagen den 20de, Mandagen den 21de, Tirsdagen den 22de og Onsdagen den 23de December. Der kunde formeentlig ogsaa have været spillet Torsdagen den 24de December, men da det var Juleaften, skal jeg lade denne Dag falde bort. Man har anført som Grund, at der var nogle Arbeider, som skulde foretages ved den kongelige Loge, der skulde flyttes og forandres, men det forekommer mig, at naar man til dette Arbeide havde Tiden fra den 16de November til 20de December, maatte det være fuldkommen tilstrækkeligt til at faae det udført, og det røber en ringe Interesse for Theatrets Velfærd, at man har ladet det staae hen i saa lang Tid. I det foregaaende Aar faae vi saaledes mindst syv Aftener, paa hvilke der kunde være givet Forestillinger, uden at det er steet, og jeg taler endda ikke om, hvor hyppigt Forestillinger ere faldne ud om Onsdagen, hvor det ikke var nødvendigt. Det burde ikke længere finde Sted, Theatret burde kunne spille hver Aften hele Saisonen igjennem. Ansætte vi Indtægten paa hver af de nævnte 7 forløbte Forestillingsaftener i Gjennemsnit til 800 Rd., faae vi et Beløb af 5,600 Rd., og det er 1,600 Rd. mere, end Sorø Akademi skulde have til et Aars Afdrag. Hvis altsaa det kongelige Theaters Bestyrelse foruden i sin Virksomhed i det Hele at arbejde paa en saadan Maade, at det hævdede Theatrets Plads, drog Publikum til sig og skaffede sig de fornødne Indtægter, vilde den nok være istand til at bære Udgifterne. Det kan gjerne være, at Theatret under en saadan dygtig og nidkjær Ledelse kunde arbejde sig op til en saadan Stilling, at det kunde være fuldstændig